

[Leonhard Hansen.]

Baad, og vi ved, at Loven ikke er gennemført for at skade eller hemme Udviklingen, men for at afhjælpe Arbejdsløsheden. Trods den korte Tid, Loven har virket, praktiseres den nu gennem de omtalte Aftaler, som er vidt forskellige efter hvert Fags Behov, med Afspadseringsfrister fra 14 Dage til 2 à 3 Maaneder, ja, en enkelt Branche har endogsaa en Opsamlingsperiode paa et Aar, og Afspadseringen finder Sted i hele Dage eller Uger, saaledes som man nu kan enes om det derude paa Pladsen. Naar den nødvendige Tid er gaaet, vil man opleve at se, at denne Lov ingen Vanskeligheder skaber, men saa maa man ogsaa spørge: Hvortil saa Det konservative Folkepartis Forslag? Vi for vort Vedkommende maa naturligvis, for saa vidt det ikke tages tilbage, stemme det ned. Jeg for mit Vedkommende betragter det som fuldkommen meningsløst. Der er fra Forslagsstillernes Side sagt, at Overarbejdsloven ikke i væsentlig Grad vil forøge Beskæftigelsen. Under Lovens Behandling blev der med Tal nævnt, hvor mange der kunde komme i Arbejde. Man nævnte et Tal paa ca. 500, men Statistisk Departement opgjorde jo, at naar Gennemsnitsprocenten for Overarbejde var 2,5 pCt. af det normale Antal Arbejdstimer, saa vilde det svare til 2 900 Helaarsarbejdere, saa betød det noget, og saa var det naturligt, at den Lov blev gennemført.

Det er naturligvis vanskeligt paa det nuværende Tidspunkt at dømme om Loven og at skønne om de eventuelle Resultater, ikke mindst fordi vi nu er i en Periode med stigende Arbejdsløshed, men jeg finder dog Anledning til at give nogle enkelte Oplysninger om, hvad vi ved, der er sket. F. Eks. for Typografernes Vedkommende. Disse har truffet Aftale om, at Afspadseringen skal finde Sted efter en kvartaarlig Turnus, og det vil sige, at deres Afspadsering først begynder den 15. Januar i Aar. Men trods dette, at Afspadseringen altsaa ikke er paabegyndt — og naar den begynder, vil det naturligvis trække en hel Del i Arbejde i Stedet for dem, der skal afspadsere —, er der inden for de fire store københavnske Dagblade allerede nu taget 25 Mand mere i Arbejde. Her taler jeg altsaa kun om fire Dagblade, ganske vist de fire største københavnske, men prøv at se ud over Landet, hvad det vil komme til at betyde alene inden for det Fag. Eller jeg kan nævne, at Kvindeligt Arbejderforbund allerede i den første Halvdel af Ok-

tober Kvartal, efter at Loven var traadt i Kraft, havde faaet ca. 100 af deres Medlemmer i Arbejde, og det samme var Tilfældet med Fabriksarbejderskerne, hvor ligeledes ca. 100 mere var kommet i Arbejde. Naar man saa yderligere ved — og det ved de ærede Forslagsstillere sikkert ogsaa —, at der for Bryggeriarbejdernes Vedkommende bestaar en Ordning, hvorved ca. 300 af deres Medlemmer holdes i Arbejde i Kraft af Afspadseringsordningen, saa vil man se, alene af disse enkelte Oplysninger, at der er stor Mulighed for, at ikke alene det Tal naas, som man fra vor Side, da Loven var til Behandling, hævdede vilde blive naaet, men at adskilligt flere vil komme i Arbejde efter denne Lov. Og der kunde nævnes adskillige andre Tilfælde, Tilfælde, som jeg selv har konstateret. Jeg rejste engang i Oktober i Midtjylland og var med til forskellige Steder at træffe en Ordning, saaledes at der kom enkelte Folk ind her og der. Prøv at se, hvad det betyder for alle Fags Vedkommende. Det betyder, hvad vi vidste, Loven vilde betyde, nemlig at den vilde skaffe Arbejde til en hel Masse arbejdsløse, og naar det sker, er Hensigten med Loven naaet, nemlig at skabe Arbejds muligheder for de flest mulige arbejdsløse.

Jeg henstiller til de ærede Forslagsstillere at tage deres Forslag tilbage for ikke at lide det, som jeg vil synes i dette Tilfælde, forsmædelige Nederlag, at vi fra Regeringspartiernes Side i modsat Fald stemmer det ned.

Erik Eriksen: Det maa indrømmes, at noget Hastværk med at faa dette Forslag behandlet har Regeringen ikke haft. Forslaget blev, som det vist allerede er nævnt, forelagt den 13. Oktober i Fjor, og nu skriver vi den 14. Januar 1938. Det tør saaledes nok antydes, at vi har haft baade Tid og Lejlighed til at behandle Forslaget paa et noget tidligere Tidspunkt; men jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg antager, at Ministeren paa dette tidligere Tidspunkt ikke har været saa særlig begejstret for en Forhandling om de Problemer, som Lovforslaget i det hele berører — der har været et og andet, som skulde fra Haanden forinden.

Forslagets Titel er „Udskydelse af Ikrafttræden af Loven om Overarbejde m. m.“, men Forslaget maa vel nu have en ny Titel, eftersom Loven om Overarbejde jo har været i Kraft allerede i nogen Tid. Jeg skal imidlertid hilse det med Glæde, hvis Titelen i et eventuelt kom-